

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА ПЛОВДИВ

№ 6699/2016 г.

16XIV-Б-3
31.08.16

.....23.08.2016 г.

ЧРЕЗ
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ ПЛОВДИВ

ДО
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
ГР. ПЛОВДИВ

П Р О Т Е С Т

от Д Г П
прокурор при Окръжна прокуратура – Пловдив
гр.Пловдив 22.08.2016г.

П Р О Т И В

чл.6, ал.2, т.5, чл.7 ал.2, т.6, чл.10 ал.11 т.9 и чл.17, ал.11, т.9 от Наредба за реда и условията за издаване на разрешение за ползване на място общинска собственост на територията на Община Пловдив

Правно основание: чл.145 ал.5 от ЗСВ и чл.16, ал.1, т.1, вр. чл.83 ал.3, вр. чл.126, вр. чл.186 ал.2, вр. чл.185 ал.1 от АПК.

УВАЖАЕМИ АДМИНИСТРАТИВНИ СЪДИИ,

„Наредба за реда и условията за издаване на разрешение за ползване на място общинска собственост на територията на Община Пловдив“ е приета с Решение № 71, взето с Протокол № 3 от 25.02.2016г.; Изм. и доп. с Р. № 204, взето с Пр.№ 7 от 17.05.2016г.

В чл.6, ал.2, т.5 на Наредбата е записано, че „Разрешението за ползване на място по ал. 1 (място общинска собственост за поставяне на мобилен преместваем обект или обект с кампаниен характер) се издава въз основа на заявление (образец), подадено лично от заявителя или негов представител с нотариално заверено пълномощно с прилагане на Справка за

лигта на задължения към община Пловдив (прилага се служебно)“. В чл.7 ал. 2 т.6 на Наредбата е записано, че „Разрешението за ползване на място се издава въз основа на заявление (образец), подадено лично от заявителя или негов представител с нотариално заверено пълномощно с прилагане на Справка за липса на задължения към община Пловдив (прилага се служебно)“. В чл.10 ал.11 т.9 на Наредбата е записано, че „Задължителните документи за участие в търг (за определянето на ползвател на място общинска собственост чрез поставяне на стационарен преместваем обект, в случаите при повече от един кандидат за едно място) е справка за липса на задължения към община Пловдив (прилага се служебно)“. В чл.17, ал.11, т.9 на Наредбата е записано, че „Задължителните документи за участие в конкурса (за определянето на ползвател на място общинска собственост чрез поставяне на стационарен преместваем обект, в случаите при повече от един кандидат за едно място) е справка за липса на задължения към община Пловдив (прилага се служебно)“.

Считам, че посочените разпоредби са нищожни, предвид следното:

Визираните норми намират място в наредба, с която се уреждат реда и условията за издаване на разрешение за ползване на място общинска собственост на територията на Община Пловдив, в съответствие с чл.57 от ЗУТ (чл.1).

Подзаконовият акт (както е посочено изрично), е приета от общинския съвет по делегацията, предоставена с чл.56 ал.2, вр. чл.56, ал.1, чл.57, ал.1 и чл. 57а от ЗУТ.

По естеството си „Наредба за реда и условията за издаване на разрешение за ползване на място общинска собственост на територията на Община Пловдив“ е нормативен административен акт по определението на чл.75, ал.1 от АПК, защото съдържа административноправни норми, отнася се за неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие. В същият смисъл е и дефиницията на чл.1а ЗНА.

Следователно, въпросната наредба е призвана да регламентира обществени отношения с местно значение, но съобразно нормативни актове от по-висока степен - чл.76, ал.3 от АПК, чл.8 от ЗНА.

Според чл.72, ал.1 и чл.79 ЗМДТ за ползване на тротоари, площади, улични платна, места, върху които са организирани пазари (открити и покрити), тържища, панаири, както и терени с друго предназначение, които са общинска собственост, се заплаща такса при издаване на разрешение за посочения в него период.

По аргумент от тези разпоредби изискването на разрешение за ползване на общинската земя, само по себе си, е законосъобразно.

Въпросите, които се поставят са относно законосъобразността на изискванията за справка за липса на задължения към община Пловдив, която се прилага служебно - чл.6, ал.2, т.5, чл.7 ал.2, т.6 от Наредбата.

Отговорите на това са следните:

На първо място, безспорно е, че чрез обвързване на липсата на задължения към община Пловдив с издаването на желания акт се цели да се изключат от възможността за извършване на дейността лица, които са длъжници. Така е, защото въпросното условие се свързва именно с липса на задължения.

Грамматическото тълкуване на цитираните по-напред разпоредби на ЗМДТ сочи, че от законодателя не е делегирано на общинските съвети да преценят обвързване на извършването на посочените услуги с изпълнение на финансовите задължения на съответното лице. По този начин от Общински съвет Пловдив противозаконно са предвидени други, в т. ч. и в повече изисквания от уредените в закона. За предоставянето на услугата, според чл.79 ал. 1 ЗМДТ се предвижда единствено плащане на дължимата такса за издаване на разрешението.

Следователно, общинската наредба е в пряко противоречие с нормативна регламентация от по-висок ранг, поради което стореното е в нарушение на предвидената компетентност и е нетърпимо от правния ред.

Уместно е, по-нататък, да се посочи, че в РБ действа ЗОАРАКСД, създаден да улесни и насърчи извършването на стопанската дейност, като ограничи до обществено оправдани граници административното регулиране и административния контрол, осъществявани от държавните органи и от органите на местното самоуправление - чл.1, ал.2 от с. з. С чл.2 от ЗОАРАКСД се определя, че държавните органи и органите на местното самоуправление осъществяват административно регулиране и административен контрол върху стопанската дейност с цел защита на: 1. националната сигурност и обществения ред в РБ, както и на изключителни и суверенни права на държавата по смисъла на чл.18, ал.1-4 от КРБ; 2. личните и имуществените права на гражданите и юридическите лица; 3. околната среда в съответствие с принципите и целите на този закон.

Проявление на волята на законодателя да ограничи административното регулиране и контрол е редакцията на нормата на чл.4, ал.1, ал.2 и ал.3 от ЗОАРАКСД, според които лицензионен и регистрационен режим за извършване на стопанска дейност, както и изискване за издаване на разрешение и удостоверение или за даване на уведомление за извършване на отделна сделка или действие, се установяват само със закон. Всички изисквания, необходими за започването и за осъществяването на дадена стопанска дейност, както и за извършването на отделна сделка или действие, се уреждат със закон. С подзаконов нормативен акт, посочен в закон, могат да се конкретизират изискванията по ал.2, като се осигури спазването на чл.3, ал.3 от ЗОАРАКСД.

Разпоредбите на чл.21, ал.1, т.13 и ал.2 от ЗМСМА регламентират правомощията на органа на местното самоуправление - общински съвет да определя изисквания за дейността на физическите и юридическите лица на територията на общината, които произтичат от екологичните, историческите,

социалните и другите особености на населените места, както и от състоянието на инженерната и социалната инфраструктура, чрез приемане на правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения.

При анализа на току-що посочените норми и тези на чл.4, ал.2 и ал.3, вр. чл.3, ал.3 от ЗОАРАКСД се достига до извод, че законът делегира правомощия на общинските съвети чрез издаването на нормативни административни актове да определят изисквания, необходими за залочването и за осъществяването на дадена стопанска дейност, както и за извършването на отделна сделка или действие.

Така е и в случая и с „Наредба за реда и условията за издаване на разрешение за ползване на място общинска собственост на територията на Община Пловдив“ се регламентира ред за извършване на описаното действие, което е свързано със стопанска дейност на определено лице и от този аспект представлява съвкупност от условия - част от разрешителния режим.

Както се посочи, въведено е ограничение на кръга от лицата, които могат да кандидатстват за получаване на разрешение за ползване на общински терени. Необорима е тезата, че с този режим се облагодетелстват едни заявители напр., тези, които нямат задължения към общината, дори и само защото не живеят на територията ѝ (респ. седалището им е извън нея).

Ето така се нарушава принципът на свободната стопанска дейност.

В този аспект, според КС законодателят свързва неразривно свободната стопанска инициатива на участниците в икономическия живот с гарантирането на еднакви правни условия за стопанска дейност (чл.19, ал.1 и ал.2 от КРБ). За самото съществуване и гарантиране на правилото държавата трябва да изгради система на регулиране, но такава, която да гарантира еднаквост на условия за всички граждани и юридически лица. Казаното се отнася за правно, а не за икономическо равенство, на което неведнъж е акцентирано от КС (решение № 11/18.12.2007 г. по конст. дело № 6/2007 г.; решение № 4/15.03.2007 г. по конст. дело № 10/2006 г.) Законът трябва да е еднакъв за гражданите и юридическите лица независимо какви са икономическите възможности на различните групи от тях (решение № 3/13.04.2006 г. по конст. дело № 4/2006 г.). Свободният пазар и конкуренцията изискват равнопоставеност на всички субекти - физически и юридически лица, в т. ч. и организирани от държавата. Конституцията в чл.19, ал.2 предписва на държавата да изгради система на правно регулиране на стопанската дейност, която да гарантира на всички граждани и юридически лица еднакви правни условия както когато започват стопанска дейност, така и по отношение на нейното организиране и осъществяване (решение № 13/31.07.2014 г. по конст. дело № 1/2014 г.).

На второ място, доводите за изискването на подобно удостоверение за издаване на разрешение, естествено са приложими и към

уредбата за издаване на разрешение при отсъствие на визириания документ. Ето защо не е нужно аргументите да се приповтарят.

Изложените по-горе аргументи в пълна сила важат и за изискването на справка за липса на задължения към община Пловдив (прилага се служебно) при участие в провеждане на търгове и конкурси за определяне на ползватели на място общинска собственост - чл.10 ал.11 т.9 и чл.17, ал.11, т.9 от Наредбата.

От посоченото по-горе е видно, че разпоредбите на чл.6, ал.2, т.5, чл.7 ал.2, т.6, чл.10 ал.11 т.9 и чл.17, ал.11, т.9 от „Наредба за реда и условията за издаване на разрешение за ползване на място общинска собственост на територията на Община Пловдив“, приета с Решение № 71, взето с Протокол № 3 от 25.02.2016г.; Изм. и доп. с Р. № 204, взето с Пр.№ 7 от 17.05.2016г. са нищожни, тъй като са били издадени в нарушение на ЗМДТ, поради несъобразяване с посочените императивни норми на закона.

Предвид изложеното и на основание чл.145 ал.5 от ЗСВ и чл.16, ал.1, т.1, вр. чл.83 ал.3, вр. чл.126, вр. чл.186 ал.2, вр. чл.185 ал.1 от АПК

ПРЕДЛАГАМ:

1. Административен съд - Пловдив ДА ПРОГЛАСИ НИЩОЖНОСТ на чл.6, ал.2, т.5, чл.7 ал.2, т.6, чл.10 ал.11 т.9 и чл.17, ал.11, т.9 от „Наредба за реда и условията за издаване на разрешение за ползване на място общинска собственост на територията на Община Пловдив“, приета с Решение № 71, взето с Протокол № 3 от 25.02.2016г.; Изм. и доп. с Р. № 204, взето с Пр.№ 7 от 17.05.2016г.

2. Искане по доказателствата – да се изиска цялата административна преписка от Община – Пловдив.

3. Прилагам: преписи от протеста - 3 броя, ведно със следните документи към всеки екземпляр:

- не заверено копие от „Наредба за реда и условията за издаване на разрешение за ползване на място общинска собственост на територията на Община Пловдив“.

/ДП

ПРОКУРОР:

